

[Axel Ivan Pedersen.]

enkelte at forstå tingenes nøje sammenhæng — det kan jo også være god vilje, det skortede på — lykkedes det dog trods en ublufærdig agitation på parcelhusområdet at nå til et forligsgrundlag. Dette forligsudkast ville oppositionens udvalgsmedlemmer forelægge til endelig godkendelse i deres respektive grupper inden et sidste udvalgs-møde, hvori betænkningen skulle skrives. Dag og klokkeslæt for dette møde var fastsat, men forinden mødet blev afholdt, kom der en anmodning om nogle timers udsættelse. Det forekom os besynderligt, fordi vi vidste, at venstres gruppe, forinden denne anmodning fremkom, havde behandlet sagen og havde accepteret forliget — venstres pressebureau havde endog sendt meddelelse ud herom — og man skulle da herefter mene, at sagen var klar, men det var den ikke. De timer, mødet var udsat, blev anvendt til en hektisk konservativ aktivitet. Man ville have en efterskrift; jeg tror, det er det, man kalder P.S. Stående over for dette bøjede venstre af, og da det udsatte møde endelig blev holdt, meddelte VK-partiernes repræsentanter med den konservative ordfører som talsmand, at man ikke kunne acceptere det forligsgrundlag, man havde forhandlet sig frem til.

Jeg forstår udmærket den fortrydelse, som den dag og den følgende kom til orde i venstrekredse, og jeg kan ikke nægte mig den fornøjelse at sige, at netop den episode randt mig i tankerne, da jeg i sidste weekend læste, at dette partis, altså venstres, nye valg motto lyder: En ny regering gennem et stærkt venstre! Alle kommentarer er i virkeligheden overflødige. Et stærkt venstre er næppe tænkeligt i konservativt samarbejde.

Det kunne derfor heller ikke være med særlig store forventninger, at vi gik til forhandlingerne efter juleferien. Det oplæg, VK-oppositionen indledte forhandlingerne med, udelukkede en virkelig drøftelse af tingene, ja, vi fik dog en gennemgang af ændringsforslagene, men herudover var mulighederne meget små. Særlig forekom venstres ordfører os aggressiv. Man skulle ellers mene, at en vis beskedenhed havde været klædelig efter det, der var foregået. Men det var åbenbart vanskeligt at komme ned på jorden igen efter de store højder, som

det ærede medlem hr. Finn Poulsen havde svunget sig op til på partimødet i Ribe amt — eller var det et dårligt skalkeskjul for indre svagheder?

På denne baggrund fandt vi det rigtigst fra regeringspartiernes side at fastholde forligsgrundlaget med de ændringer, dette indeholdt i forhold til selve oplægget, og med nogle enkelte flere ændringer, af hvilke de væsentligste er forhøjelsen på de 20 pct. af maksimumsgrænserne for huslejetilskud. Denne forhøjelse anser vi for at være af overordentlig stor betydning, fordi den tillader en udnyttelse af tilskuddet i større udstrækning end hidtil, hvor dette loft har betydet, at man på baggrund af de høje huslejer mange steder var kommet ned på 25 pct. i stedet for lovens foreskrevne 35 pct.

En anden ændring går ud på at forhøje grænsen for mindstbemidlethed med 2.000 kr.

Ud over disse rimelige ajourføringer har vi ikke ment det rigtigt at gå videre i denne omgang.

Det ærede medlem hr. Kai Moltke har stillet en serie af ændringsforslag om forhøjelse af næsten alle de sociale ydelser, men dem betragter vi som paradeforslag, der i deres virkninger vil have uoverskuelige konsekvenser også for den økonomiske politik i landet.

Jeg vil tillade mig tillige at rokke ved et hidtil gældende princip, hvor en ændring vil være af stor betydning for hele bolig-situationen, idet jeg må mene, at de, som er i stand til at betale for dækning af deres boligbehov, skal gøre det, medens man til gengæld skal yde en virkelig hjælp til dem, som ikke er i stand til at dække et rimeligt boligbehov, et synspunkt, som det ærede medlem faktisk erklærede sig enig i ved lovforslagets første behandling og var villig til at forhandle om. I stedet for at udbygge boliglovens tilskudsbestemmelser vil jeg mene, det er en overvejelse værd at lægge boligtilskudspolitikken over i en særlig lovgivning. Vi kan derfor ikke fra socialdemokratiets side gå ind for de af det pågældende mindretal stillede ændringsforslag.

Jeg skal dernæst tillade mig at gøre nogle bemærkninger til det andet mindretals, VKs, udtalelser i betænkningen. Efter en udtalelse om, at man kan tiltræde de af boligministeren stillede ændringsforslag, hvoraf